

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

ver. 2025

Obsah

1	ÚČEL	3
2	PŮSOBNOST.....	3
3	DEFINICE POJMŮ.....	3
3.1	Hodnocení žáků.....	3
3.2	Modulová výuka.....	3
3.3	Klíčové kompetence	3
3.4	Certifikované moduly.....	3
3.5	Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP)	3
4	OBECNÁ PRAVIDLA	4
4.1	Význam hodnocení výsledků vzdělávání žáků	4
4.2	Základní funkce hodnocení	4
4.3	Cíle hodnocení v modulové výuce	5
5	ZÁSADY HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ ŽÁKŮ	5
5.1	Hodnocení výsledků vzdělávání na konci každého pololetí	5
5.2	Celkový prospěch žáka.....	6
5.3	Klasifikace chování	6
5.3.1	Kritéria klasifikace chování	6
5.4	Klasifikace výchovně vzdělávacích výsledků v předmětech	7
5.4.1	Kritéria klasifikace v předmětech	7
5.5	Komisionální zkoušky.....	8
5.6	Opravné zkoušky.....	8
6	POSTUPY HODNOCENÍ A VÝSLEDKY KLASIFIKACE V MODULOVÉ VÝUCE .	9
6.1	Hodnocení v modulové výuce.....	9
6.2	Formativní a sumativní hodnocení modulu.....	10
7	EVIDENCE HODNOCENÍ V SYSTÉMU BAKALÁŘ	10
8	NÁSTROJE HODNOCENÍ	11
9	HODNOCENÍ VZDĚLÁVÁNÍ PODLE INDIVIDUÁLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PLÁNU.....	11
10	HODNOCENÍ STUDENTŮ VYŠŠÍ ODBORNÉ ŠKOLY.....	12
11	KLASIFIKACE A HODNOCENÍ ŽÁKŮ Se SVP.....	12
12	KLASIFIKACE A HODNOCENÍ ŽÁKŮ NADANÝCH.....	12

1 ÚČEL

Účelem Pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků (dále jen PHVVŽ) je stanovení konkrétních pravidel hodnocení výsledků vzdělávání žáků denního, nástavbového a zkráceného studia VOŠ, SŠ, COP Sezimovo Ústí.

PHVVŽ jsou nedílnou součástí školního řádu, jehož cílem je vytvořit příznivé podmínky pro praktické i teoretické vyučování a pro plné využití vyučovací doby tak, aby si žáci v průběhu studia mohli osvojit vědomosti i praktické dovednosti potřebné pro své budoucí povolání.

PHVVŽ konkretizují obecné zásady a principy hodnocení vzdělávání žáků, která jsou popsána v konkrétním ŠVP.

Žák se dobrovolným rozhodnutím ke studiu na škole zavazuje řádně docházet do teoretické i odborné výuky, osvojit si znalosti stanovené vzdělávacím programem a plnit všechny povinnosti vyplývající z tohoto řádu.

Stálou základní organizační jednotkou pro teoretické i praktické vyučování je třída, resp. učební skupina, tvořená určeným počtem žáků. Třídy se tvoří z žáků daného ročníku, směru a vzdělávacího programu. Střídání teoretického a praktického vyučování stanoví rozvrh školy.

2 PŮSOBNOST

Postupy a odpovědnost pracovníků uvedené v Pravidlech pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků platí v celé organizaci VOŠ, SŠ, COP Sezimovo Ústí. PHVVŽ jsou přílohou školního řádu.

3 DEFINICE POJMŮ

3.1 Hodnocení žáků

Hodnocením žáků ve vyučování rozumíme jeho posuzování či klasifikaci a také zaujímání a vyjadřování stanoviska k činnostem a výkonům žáka.

3.2 Modulová výuka

V této výuce je obsah předepsaného učiva strukturován do uzavřených samostatných celků, které jsou uzavírány a vyhodnocovány. Předepsaný rozsah učiva ve školním roce je dán distribuční maticí daného předmětu a odpovídá učivu zpracovanému ve formě vzdělávacích modulů. Předepsané učivo je zpracováno do školních vzdělávacích programů ŠVP, které jsou pedagogům, žákům i zákonným zástupcům k dispozici.

3.3 Klíčové kompetence

Vyjadřují takové kompetence žáka, které jsou nezbytné pro jeho další osobní i profesní růst. Tyto kompetence stojí svojí definicí nad kompetencemi odbornými a všeobecnými. Jsou přesně definovány v Rámcovém vzdělávacím programu MŠMT ČR a rozpracovány v ŠVP.

3.4 Certifikované moduly

Jsou zvláštním typem modulů, kde jsou vymezeny předpokládané dovednosti komplexně a umožňují tak na konci certifikovaného modulu žákům složit zkoušku, na jejímž základě žák obdrží certifikát dokladující zvládnutí komplexních dovedností při řešení reálného úkolu praxe. Hodnocení v tomto modulu je rozšířeno o certifikovanou zkoušku a upravuje je vždy konkrétní tiskopis – schválený certifikovaný modul.

3.5 Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP)

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci, kteří k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na vzdělávání na rovnoprávném

základě s ostatními potřebují poskytnutí **podpůrných opatření**. Jedná se o žáky nadané a žáky s mentálním, tělesným, zrakovým a sluchovým postižením, se závažnými vadami řeči, se závažnými vývojovými poruchami učení a chování, se souběžným postižením více vadami a s autismem. Rovněž se mezi tyto žáky SVP řadí žáci z odlišného sociálního a kulturního prostředí a žáci nadaní. Tito žáci mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření z výčtu uvedeného v § 16 školského zákona (ŠZ) a rozpracovaných vyhláškou č. 27/2016 Sb. v platném znění. Podpůrná opatření realizuje škola.

4 OBECNÁ PRAVIDLA

4.1 Význam hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Vyučování je dvousměrný proces. Přímá komunikace žáka s učitelem i kontrola žákovy práce jsou příklady učitelovy zpětné vazby. Bez ní nemůže učitel vědět, zda se žák něčemu naučil, anebo nenaučil. Hodnocení učebních činností a výkonů žáků je důležitou podmínkou učení a podstatně ovlivňuje efektivitu výchovně vzdělávacího procesu. V rámci hodnocení vzdělávacích modulů poskytuje žákům cíl. V tradičním systému vzdělávání je hodnocení pojímáno jako klasifikace.

Hodnocením žáků ve vyučování však nerozumíme jen jeho posuzování či klasifikaci, ale také zaujímání a vyjadřování stanoviska k jeho činnostem a výkonům. Hodnocení tedy může mít formu pohledu, tónu hlasu, zájmu o žáka, či odměny nebo trestu. Hodnocení velmi výrazně ovlivňuje proces učení, poměr k učení, vztah k poznání, ale také strukturu vztahu mezi žáky, postavení žáka ve třídě a jeho sebehodnocení.

4.2 Základní funkce hodnocení

Mezi základní funkce hodnocení obecně patří:

- diagnóza žákovy učení s cílem zjistit pokrok, podpořit úspěchy, odhalit obtíže,
- zpětná vazba pro učitele, žáka i tvůrce kurikula,
- korekce cílů, standardů, postupů výuky, žákovy činnosti,
- potvrzení připravenosti žáka pro výkon profese, povolání,
- predikce úspěšnosti žáka v dalším vzdělávání, ve výkonu profese,
- sebehodnocení,
- funkce motivační a stimulační.

V modulové výuce je důležité to, že učivo je rozděleno do jednotek (vzdělávacích modulů) a vymezuje přesně nejen, co se bude učit, ale hlavně to, jaké učivo se bude zkoušet a jaké dovednosti ověřovat. Výhodou tohoto systému kontroly výstupů je flexibilita vyučovacího procesu vedoucí k novým motivačním formám a metodám výuky. Klasifikace zkoušky je určení stupně (míry) dosažení stanovených cílů.

Každý výsledek určený v modulu je možné vysvětlit jako potvrzení určitého rozsahu kvalifikace, tedy něčeho, co žák je schopen uspokojivě provádět. V části modulu *Předpokládané výsledky studia* a části *Kontrola výstupu* jsou uvedeny podrobně požadavky na rozsah vědomostí a dovedností, které má žák po ukončení modulu zvládat. Zpravidla však neobsahují podrobné metodické návody, jakými nástroji znalosti a dovednosti ověřit – zde je ponechán prostor pro kreativitu a odhad pedagogické situace učitelem.

Hodnocení žáků v oblasti klíčových kompetencí představuje složitý pedagogický problém, jemuž musí být věnována značná pozornost. Klíčové kompetence se rozvíjejí jednak během

samotné výuky, a jednak během života. **Klíčové kompetence se musí hodnotit společně s modulem a ne odděleně.** Proto ani nelze uvažovat o přímé klasifikaci jednotlivých klíčových kompetencí.

Hodnocení nemůže výchovně působit, aktivizovat a rozvíjet osobnost, není-li žákem vnitřně přijato. To je již velice blízko k zásadě přeměny hodnocení v sebehodnocení. Vnitřní přijetí hodnocení, prováděného učitelem, je už vlastně zárodkem sebehodnocení.

4.3 Cíle hodnocení v modulové výuce

V klasickém pojetí výuky šlo vždy převážně o hodnocení encyklopedických vědomostí žáků, o preferování znalosti faktů oproti dovednostem a schopnostem využívat získané poznatky v praxi.

V moderním pojetí, jež respektuje kurikulum školy, je hlavní funkce hodnocení funkce informační a diagnostická. Kde a proč má žák problémy. Důležité je, aby nehodnotil jen sám učitel, ale aby byla využita hodnotící činnost samotných žáků (sebehodnocení a hodnocení spolužáky). Hodnocení musí dát perspektivu všem žákům a vytvářet rozumný vztah mezi úspěchy a neúspěchy žáka.

5 ZÁSADY HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ ŽÁKŮ

5.1 Hodnocení výsledků vzdělávání na konci každého pololetí

Je stanoveno příslušným zákonem (§69 Z561/2004 v. z. 227/2009 Sb.):

- Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení. Za první pololetí lze žákovi vydat místo vysvědčení výpis z vysvědčení.
- Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací nebo slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.
- Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy, zletilého žáka nebo zákonného zástupce nezletilého žáka.
- Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí příslušného ročníku prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů, z nichž se žák nehodnotí.
- Pokud žák zameškal v klasifikačním období 60 % a více vyučovacích hodin v konkrétním vyučovacím předmětu, rozhodne vyučující, lze-li žáka za klasifikační období hodnotit.
- Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí. Není-li žák hodnocen z povinného předmětu vyučovaného pouze v prvním pololetí ani v náhradním termínu, neprospěl.
- Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.
- Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu ne-

zkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

- Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka, popř. plnoletým žákem. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.
- V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu výchovného zaměření ředitel školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.
- V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné střední škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

5.2 Celkový prospěch žáka

je vyjádřen na pololetním a ročníkovém vysvědčení stupni:

- **prospěl s vyznamenáním**- není-li při celkové klasifikaci hodnocen v žádném z povinných předmětů stupněm horším než „chvalitebný“, průměr není horší než 1,5 a jeho chování je velmi dobré;
- **prospěl**- není-li při celkové klasifikaci hodnocen v žádném z povinných předmětů stupněm „nedostatečný“;
- **neprospěl**- je-li při celkové klasifikaci hodnocen v některém z povinných předmětů stupněm „nedostatečný“.

5.3 Klasifikace chování

Třídní učitel rozhoduje o stupni z chování, a to na základě vlastního hodnocení a s přihlédnutím k hodnocení žáka dalšími pedagogy školy. Návrh pro snížený stupeň z chování předkládá třídní učitel nebo ostatní učitelé k projednání a schválení pedagogické radě. V případě nejednotného názoru členů pedagogické rady rozhoduje hlasování – nadpoloviční většina pedagogů.

Chování se klasifikuje v denní formě studia, včetně nástavbového studia.

Neomluvená absence žáka není důvodem ke snížení klasifikace z chování, ale je řešena formou výchovných a kázeňských opatření daných školním řádem a platnými předpisy.

5.3.1 Kritéria klasifikace chování

- Stupeň 1 – **velmi dobré**: Žák respektuje školní řád, **vnitřní řád DM**, méně závažných přestupků se dopouští ojedinele.
- Stupeň 2 – **uspokojivé**: Žák se chová v zásadě v souladu se školním řádem a **vnitřním řádem DM**. Dopustí se závažnějšího přestupku nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Je přístupný výchovnému působení.

- Stupeň 3 – **neuspokojivé**: Chování žáka je v rozporu se školním řádem a **vnitřním řádem DM**. Dopouští se opakovaně závažných přestupků. Neprojevuje snahu o nápravu, kárná opatření jsou neúčinná, narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesku v mravním chování.

5.4 Klasifikace výchovně vzdělávacích výsledků v předmětech

Při klasifikaci se hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků;
- kvalita a rozsah získaných dovedností a vědomostí - získání předpokládaných teoretických a praktických kompetencí;
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úkolů;
- kvalita myšlení, především logika, samostatnost a tvořivost;
- aktivita v přístupu k praktickým činnostem, zájem o ně a vztah k nim;
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu;
- kvalita výsledků činnosti;
- osvojení účinných metod samostatného osvojování učiva a práce s odbornou literaturou;
- schopnost vyhledávání zdrojů informací včetně analýzy jejich kvality;
- smysl pro týmovou práci a schopnosti projektového myšlení a práce.

Žáci se klasifikují ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku a oboru studia.

5.4.1 Kritéria klasifikace v předmětech

- Stupeň 1 – **výborný**: Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a v souvislostech ostatních předmětů oboru. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Výsledky jeho práce jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen studovat vhodné texty.
- Stupeň 2 – **chvalitebný**: Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Samostatně a tvořivě s menší pomocí učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.
- Stupeň 3 – **dobry**: Žák má v ucelenosti a úplnosti osvojení poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností, při řešení teoretických i praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětu učitele. Jeho myšlení je celkem správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků činnosti se projevují častější nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.
- Stupeň 4 – **dostatečný**: Žák má v ucelenosti a úplnosti osvojení poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních

a praktických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností, při řešení teoretických i praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při uplatňování poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

- **Stupeň 5 – nedostatečný:** Žák si požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti neosvojil uceleně, přesně a úplně a má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností, při řešení teoretických i praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti a dovednosti uplatnit ani s podněty učitele. Ne-projevuje samostatnost ve studiu a soustavně zanedbává plnění uložených úkolů. V logice myšlení se vyskytují velmi závažné chyby, myšlení není tvořivé ani v elementárních úkolech. Jeho ústní a písemný projev má nepřijatelné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti.

Při posuzování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce žáka objektivně, s přihlédnutím k individuálním zvláštěm (zejména u SVP), nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu nebo vnějšímu.

Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. **Stupeň prospěchu se určuje na základě váženého průměru** z klasifikace za příslušné období.

Zkoušení se v žádném případě nepoužívá jako prostředek k upevnění kázně.

5.5 Komisionální zkoušky

Komisionální zkouška se koná v těchto případech:

- a) koná-li žák opravné zkoušky,
- b) koná-li žák komisionální přezkoušení.

Komisionální zkoušku z důvodu uvedeného v a) může žák ve druhém pololetí konat nejdříve v měsíci srpnu příslušného školního roku, pokud zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka nedohodne s ředitelem školy dřívější termín; v případě žáka posledního ročníku vzdělávání vyhoví ředitel školy žádosti o dřívější termín vždy.

Komise pro komisionální zkoušky je nejméně tříčlenná. Jejím předsedou je ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel vyučující žáka danému předmětu a přísedící. Pokud je ředitel zároveň vyučující, jmenuje předsedu krajský úřad. Členy komise jmenuje ředitel školy. Výsledek zkoušky vyhlásí předseda veřejně v den konání zkoušky. Rozhodnutí o klasifikaci je konečné v případě b).

Komisionální zkoušku může žák konat v jednom dni nejvýše jednu. O komisionální zkoušce vyhotoví stanovený předseda řádný protokol podle stanoveného vzoru.

Podrobnosti týkající se konání komisionální zkoušky včetně složení komise pro komisionální zkoušky, termínu konání zkoušky a způsobu vyrozumění žáka a zákonného zástupce nezletilého žáka o výsledcích zkoušky stanoví ředitel školy a zveřejní je na přístupném místě ve škole.

5.6 Opravné zkoušky

Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše z 2 povinných předmětů, nebo žák, který neprospěl na konci prvního pololetí nejvýše z 2 povinných předmětů vyučovaných pouze v prvním pololetí, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku nejpozději do konce příslušného

školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Opravné zkoušky jsou komisionální. Žák je na vysvědčení hodnocen stupněm shodným s výsledkem komisionální zkoušky.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby náhradního termínu opravné zkoušky navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

Žák může v jednom dnu skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Nedostaví-li se žák k opravným zkouškám ve stanoveném termínu bez odůvodněné omluvy, klasifikuje se v předmětu, z něhož měl vykonat opravnou zkoušku, stupněm „nedostatečný“.

6 POSTUPY HODNOCENÍ A VÝSLEDKY KLASIFIKACE V MODULOVÉ VÝUCE

Moduly jsou uvedeny v ŠVP daného vzdělávacího programu. Základní filozofií modulové výuky je úspěšně zakončit většinu modulů. Proto se u neúspěšných žáků vyučující snaží využít všechny pedagogicko-didaktické prostředky vedené ve prospěch žáka. **Opravná zkouška z modulu je dobrovolnou možností žáka.**

6.1 Hodnocení v modulové výuce

Hodnocení se v modulové výuce opírá o klasifikaci za každý výsledek. V systému Bakaláři je každému výsledku přidělena váha v rámci formativního (průběžného) i sumativního (závěrečného) hodnocení daného výkonu žáka v modulu.

V průběhu modulu je možné využít i jiné způsoby hodnocení, např. bodový systém apod. Hodnocení v modulu se následně převede na hodnocení klasifikací.

Každý modul je uzavřen modulovou zkouškou. Ta rozhoduje o úspěšném absolvování modulu. Modulové zkoušce je přidělena váha 10.

Výsledek modulové zkoušky ale není jediným kritériem pro určení klasifikace žáka. Systém Bakalář má přímou vazbu na stanovení váženého průměru všech známek získaných žákem za dané pololetí, ze kterého je určena výsledná klasifikace pololetí.

Snaha o unifikaci postupů hodnocení vzdělávacích modulů má cíl jednotnosti hodnocení pro moduly všeobecného i odborného vzdělávání. Návrh vychází z předpokladu bodového hodnocení 1 - 100 (body, %), přičemž 100 je maximum v hodnocení. Body v tomto rozmezí, popř. % rozdělí autor modulu mezi všechna kritéria hodnocení. Každý modul lze pak hodnotit slovně, a to 100 - 91 = **prospěl výborně**, 90 - 81 = **prospěl** a 40 - 0 = **neprospěl**.

Vedle různých forem hodnocení, které využívá modulová výuka, musí být hodnocení vzdělávacího modulu uvedeno v **tradiční pětistupňové klasifikaci**, kterou určuje v §3 vyhláška MŠMT ČR č.13/2005 Sb. o středním vzdělávání.

Pro převod bodů /%/ na známky slouží převodní tabulka:

Počet bodů /%/	Klasifikace
100 – 91	1
90 – 80	2
79 – 66	3
65 – 41	4
0 - 40	5

Práce v modulu je hodnocena tradiční klasifikací, v odůvodněných případech i slovním hodnocením (zejména u žáků se SVP).

6.2 Formativní a sumativní hodnocení modulu

Přesto, že je modulový systém založen na principu výstupů, musí učitel užívat důsledně **průběžné neboli formativní hodnocení**, které probíhá v průběhu vzdělávacího modulu. To umožňuje určit učební potíže žáka, diagnostikovat jeho práci a včas hledat společně se žákem nejlepší postupy učení. Pomáhá individuálnímu přístupu a je založeno na ústním i písemném zkoušení včetně průběžně plněných úkolů.

Hodnocení výkonu žáka založené především na průběžném hodnocení je nezbytné u žáků se SVP!

Sumativní (finální, souhrnné) hodnocení probíhá na konci modulu. Cílem bývá shrnout, co žák umí a klasifikovat jej, či rozřadit žáky do hodnotných skupin anebo podle výkonnostního pořadí. Obvykle je realizováno zadáním praktického úkolu nebo písemnou formou v podobě testu, eseje, projektu tak, aby je bylo možné učitelem zpětně dokladovat.

V případě, že je žákům zadána souhrnná modulová zkouška (praktický úkol, test, písemná práce, esej apod.), může být ve stejném dnu zadána ještě jedna další souhrnná modulová zkouška! Oznámení o konání souhrnné modulové zkoušky musí být žákům učitelem sděleno minimálně 3 dny před termínem konání zkoušky.

Hodnocení v modulu je členěno do pětistupňové klasifikační stupnice. Vyučující zde uvádí klasifikaci jak průběžnou, tak souhrnnou a výsledné hodnocení (klasifikaci). Přidělení váhy jednotlivých známek v systému Bakalář je plně v kompetenci učitele (dle komplexnosti a obtížnosti zadaných úkolů). Vzhledem k charakteru modulů je obvykle větší váha přikládána sumativnímu hodnocení.

Časová frekvence hodnocení žáků v průběhu školního roku je určena legislativou. Ta vychází především z vyhlášky MŠMT ČR č.13/2005 Sb. o středním vzdělávání a §69 zákona č.561/2004 Sb. a navazujících předpisů. Především §3 vyhl. 13/2005 Sb. určuje hodnocení a klasifikaci prospěchu stupni 1 - 5.

7 EVIDENCE HODNOCENÍ V SYSTÉMU BAKALÁŘ

Z kapitoly 6 vyplývá, že vyučující vede přehled (výkaz apod.) klasifikace z hodnocení průběžného, souhrnného a výsledného u každého žáka v systému elektronické evidence klasifikace Bakaláři. Výsledky klasifikační stupnice jsou zapisovány do systému průběžně tak, aby byly vždy do pátku do 16:00 hod. uvedeny všechny klasifikační údaje proběhlého týdne výuky. Zpravidla týden před každou čtvrtletní pedagogickou radou předkládají učitelé i třídní učitelé přehledy žáků dané třídy s uvedením prospěchově slabých žáků, žáků s problémy s docházkou a žáků s problémy s chováním. Důležitou součástí přehledů jsou uvedené postupy učitele „před“ uvedeným stavem a zejména „po“ jako společný projekt učitele a žáka směřující k nápravě zjištěného stavu. Žáci i rodiče mají právo být těmito přehledy seznámeni.

Pro hodnocení modulové výuky je vhodné zavést určitou formu certifikace po ukončení modulů (souboru modulů), které by představovaly dílčí vzdělávací úroveň - vzdělávací program na bázi odborného kurzu, školení ap. Za tímto účelem jsou zaváděny v ŠVP „Certifikované moduly“. Pro klasifikaci v nich platí stejné zásady jako pro modulovou výuku, ale možnost udělení odborného certifikátu je uvedena přímo v daném certifikovaném modulu.

8 NÁSTROJE HODNOCENÍ

Zdrojem hodnocení žáka je ověřování znalostí a dovedností, které představují situaci určenou k rozhodnutí o kvalitě výkonu žáka. Za hlavní nástroje hodnocení lze považovat ústní rozhovor, písemný test a produkt. Vedle testů s různým typem odpovědi se stále častěji uplatňují eseje, jako samostatné zpracování tématu. Velký důraz přenáší moderní vyučování na komplexní úkoly, jejichž produktem je projekt, experiment, zpráva nebo referát.

Sféra písemného zkoušení zaznamenává jistý posun směrem k testové podobě, **didaktickým standardizovaným, kvazistandardizovaným a nestandardizovaným testům**. V modulové výuce se jedná obvykle o dílčí, uzavřené testy vypracované učitelem, **skupinou učitelů v rámci předmětové komise** za účelem vyhodnocení úrovně zvládnutí učiva /modulu žáky.

Pro hodnocení znalostí a dovedností žáků je možné využít i online testování znalostí žáků za pomoci programového vybavení určenému k tomuto testování (např. Moodle).

Zatímco průběžné testy slouží především k diagnostice a opravě procesu učení žáka, závěrečné se zaměřují hlavně na výsledek učení. Testy ověřují především pamětní osvojení základních fakt, pojmů a vztahů. Zejména průběžné testy by měly být pro žáky běžnou součástí práce - hodnotí se jimi i sami.

Za důležitý zdroj pro hodnocení klíčových a cílových odborných kompetencí pokládáme využívání žákovských projektů. Při jejich realizaci jsou uplatňovány všechny klíčové a cílové kompetence potřebné při řešení reálného problému, s podtextem vnitřní motivace, problémovosti a zajímavosti. Sledování a hodnocení klíčových a cílových kompetencí na základě výkonů žáků při práci musí být součástí hodnocení každého vzdělávacího modulu.

Vedle žákovských projektů je důležitým zdrojem hodnocení žáků **samostatná prezentace své písemné práce a aktivní práce žáků v hodinách**. Snaha orientovat výuku více pragmaticky by měla přinést i nové zdroje pro hodnocení žáka. Vedle vyhodnocení problémových úloh by se mělo stát důležitým zdrojem sebehodnocení, hodnocení spolužáky a kolektivem podílejícím se na společném úkolu. V hodnocení by se měly odrážet i názory a hodnocení sociálních partnerů, vždy však s konečným a rozhodujícím slovem pedagoga.

Specifikace hodnocení v odborném výcviku a praktickém vyučování ukazuje, že předmětem kontroly nemůže být jenom výsledek (učební) - pracovní činnosti žáků. Učitel OV, učitel praktického předmětu musí kontrolovat celý proces učení žáků včetně způsobů, jimiž těchto výsledků dosahují, a jejich postojů k učení. Vedle výkonu a kvality zařazovat ČAS!

9 HODNOCENÍ VZDĚLÁVÁNÍ PODLE INDIVIDUÁLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PLÁNU

Individuální vzdělávací plán (IVP) je jednou z forem podpůrných opatření u žáků se SVP nebo v případech §18 ŠZ. IVP se zpracovává na základě Doporučení školského poradenského zařízení. Pro průběh a způsob hodnocení žáků s povoleným individuálním vzdělávacím plánem platí přiměřeně pravidla stanovená v této směrnici. Nezbytný je individuální přístup k hodnocení výkonu žáka a dodržování doporučení ŠPZ pro realizaci výuky dle IVP. Žáci, kterým byl povolen a schválen individuální plán výuky, mají stanovený průběh, termíny a postupy hodnocení uvedeny v těchto plánech. Případné odlišnosti jsou součástí individuálního vzdělávacího plánu. Formativní hodnocení získává učitel při plánovaných konzultacích, sumativní při pláno-

vaných zkouškách z předepsaných předmětů v daném klasifikačním období. Termíny pro uzavření klasifikace, opravné zkoušky, modulové zkoušky i komisionální zkoušky jsou shodné s denním studiem, pokud není při respektování platné legislativy upraveno individuálním vzdělávacím plánem jinak.

10 HODNOCENÍ STUDENTŮ VYŠŠÍ ODBORNÉ ŠKOLY

Hodnocení studentů VOŠ řeší PHVVŽ VOŠ.

11 KLASIFIKACE A HODNOCENÍ ŽÁKŮ SE SVP

Pro hodnocení žáků se SVP se respektují pedagogicko-psychologická vyšetření žáků a volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů pro klasifikaci.

Při zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a metody, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá SVP negativní vliv.

Upřednostňováno je formativní hodnocení, kdy vyučující klade důraz na druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při hodnocení je především zohledňována vyhláška MŠMT č. 27/2016 Sb. O vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných v platném znění.

Realizace podpůrných opatření představují úpravu metod, forem, organizace a hodnocení vzdělávání a jsou poskytována žákovi, u kterého se projevuje potřeba úprav ve vzdělávání a zapojení v kolektivu. Pedagog uplatňuje opatření u jednotlivých žáků diferencovaně, aby úpravy individuálně vyrovnávaly vzdělávací podmínky žáka, které mohou být ovlivněny různě závažnými obtížemi zdravotními (akutními či trvalými), nepřipraveností žáka na školu, odlišnými životními podmínkami a kulturním prostředím.

12 KLASIFIKACE A HODNOCENÍ ŽÁKŮ NADANÝCH

Nadaní žáci jsou dle V 27/2016 Sb. žáky se SVP a obecně pro jejich hodnocení platí stejné zásady jako pro ostatní žáky se SVP, uvedené v předešlých odstavcích.

Pojmy „nadaný žák“ a „mimořádně nadaný žák“ definuje zákon.

Podpůrná opatření 1. stupně zařazuje škola u nadaných žáků. Zahrnují zejména obohacování učiva nad rámec ŠVP podle charakteru jejich nadání. Cílem postupu je učivo prohloubit, obohatit o další informace a stimulovat zájem o další objevování a vyhledávání souvislostí a vazeb, které dané téma vzdělávání nabízí. Výstupy vzdělávání se ale neupravují. Hodnocení nadaného žáka více zohledňuje formativní složku a individuální práci učitele se žákem, ale nepřekračuje kritéria pro hodnocení ostatních žáků třídy / skupiny. Žák tedy není klasifikován za složku učiva obohaceného nad rámec ŠVP.